

Til finalen i NRKs Stjernekamp: Nå er hun hele Norges Agnete!

Lysene er slukket, og de fleste har dratt hjem fra lørdagens innspilling av Stjernekamp. Igjen står Agnete Kristin Johnsen og signerer autografer, gir klemmer og blir tatt bilde av med alle som står i kø for å få en bit av artisten.

19-åringen fra Nesseby har akkurat gått videre til finalen i NRKs satorsatsning «Stjernekamp,» hvor

hun har slått ut åtte eldre og veletablerte artister.

– Det hadde jeg ikke trodd i det hele tatt, sier «Aggie,» som hun heter blant venner og bekjente.

– Jeg var nesten sikker på at jeg kom til å gå. Jeg er bare så takknemlig for at folk har stemt på meg, og har troen på meg, for jeg elsker virkelig det jeg gjør på sce-

nen, sier hun med et stort smil.

På Nessby kommune sine hjemmesider har ordfører Knut Store oppfordret alle til å stemme frem Johnsen, og selv har «Aggie» fått med seg at interessen er ekstra stor i Nesseby og hjembygda Reppen.

– De hadde også satt opp en stor-skjerm på den lokale restauranten sånn at man kunne komme dit og

se på sendingen sammen, forteller hun.

Førstkommende lørdag avgjøres det om det er Johnsen fra Reppen som kan smykke seg med tittelen «Norges beste entertainer.»

Programmet hadde i uke 42 765.000 seere, og var det tredje mest sette programmet på norske skjermer. (Finnmark Dagblad)

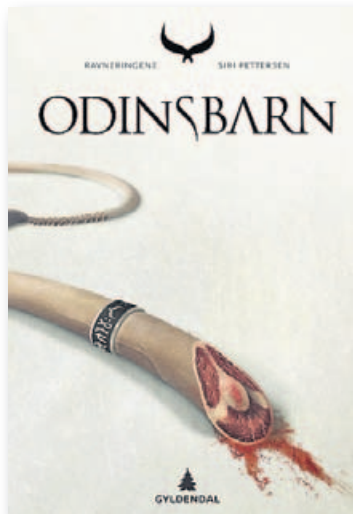

I selskap med

Siri Pettersen (42) fra Finnsnes er den første noensinne som har blitt nominert til Bokhandlerprisen med en fantasybok.

JOURNALIST
**RIKKE
LANGE**
rikke.lange@nordlys.no

Fantastysjangeren har i litteraturen alltid vært uglesett. Bokanmeldere har ikke gidde å anmelde bøkene og det som har blitt utgitt har blitt stemplet som hakket over kiosklitteratur. Det har heldigvis endret seg.

Med de moderne gigantsuksessene som Harry Potter-serien, Twilight-serien, og ikke minst A Song of Ice and Fire-serien til George R. R. Martin (udødeliggjort gjennom HBOs «A Game of Thrones») har det stadig blitt mer populært å lese fantasy, og anmelderne har blitt tvungne til å ta sjangeren seriøst.

Norsk fantasy er ikke noe man hører ofte om, men sjangeren er voksende og det sitter en rekke forfattere rundt i landet som krever oppmerksomhet.

En av dem er Finnsnesjenta Siri Pettersen. Hun bokdebuterte tidligere i høst med «Odinsbarn» som er den første boken i Ravneringentrilogien, og boken fikk blant annet terningkast seks i Altaposten, og fem i Dagbladet og VG.

Torsdag ble hun nominert til den prestisjetunge Bokhandlerprisen sammen med blant annet Jon Michelet, Jørn Lier Horst, Tore Renberg og Cecilie Enger.

– Jeg ble helt satt ut. Det er helt vilt å være i det selskapet. Man kan jo bli skremt av mindre, men det er utrolig hyggelig med en slik anerkjennelse, forteller Pettersen til Nordlys.

Brukte nesten ti år på boken

Det første ideutkastet til «Odinsbarn» er nesten ti år gammelt, og Pettersen trodde aldri at noen egentlig skulle legge merke til boka.

« Det er mye lettere å fortelle om virkeligheten i et uvirkelig univers.

– Det har vært en lang prosess siden jeg har jobbet ved siden av, så boka har ligget i en skuffe og blitt flikket på når det var tid for det. Jeg er perfektjonist så jeg tok til slutt permisjon for å få den ferdig, og etter tre-fire omskrivninger sendte jeg den til forlagene. Jeg følte selv at det var en god bok, og var trygg på at den skulle bli utgitt, men jeg så vel for meg at utgivelsen ville bli forbigått i stillhet. Så du kan si jeg ble rimelig overasket når de tre største forlagene i Norge ringte og ville gi den ut, ler Pettersen, som til slutt valgte å gi ut boka på Gyldendal.

Sjanger utypisk

I bøkene møter vi 15 år gamle Hirka. Hun er et odinsbarn og hører ikke til i verdenen.

– Premisset for boken er litt merkelig for i dette universet eksisterer ikke mennesker. Mennesker er et sagn, en myte, men Hirka er et menneske, og odinsbarn er det skjellsordet folk bruker om henne. Alle de andre har haler og evner, men hun mangler det. Jeg likte ideen om å ha en hovedperson som manglet noe. I de fleste fantasybøkene er hovedpersonen spesiell fordi den har noe som ikke noen andre har. Jeg synes det var mye mer interessant å gå andre vei. Det er heller ikke drager eller magiske sverd i min verden, forteller forfatteren.

Virkeligheten i fantasy

Pettersen har også valgt å takle en del temaer som vi kjenner igjen fra vår egen virkelighet.

– Det er mye lettere å fortelle om virkeligheten i et uvirkelig univers. Et av mine hovedtemaer i boken er fremmedfrykt, og om jeg hadde brukt Midtøsten som et bilde så ville alle ha forstått det, men laget sine egne bilder basert på det de vet. Med å bruke fantasy kan du skrive forbi fordommer og

DEBUT I EGEN KLASSE: Siri Pettersen (42) fra Finnsnes bokdebuterte i høst med «Odinsbarn». Nå er hun nominert til Bokha-

tvinge leseren til å lage nye bilder. Man treffer leseren på en helt annen måte, sier hun.

Dedikerte fans

Tilbakemeldingene fra leserne har ikke latt seg vente, og boken treffer godt både hos de dedikerte fantasyleserne og de som normalt aldri ville

rørt en bok fra sjangeren med en ildtang.

En melding som har festet seg i Pettersen hjerte kom fra en ung jente som akkurat hadde lest boka.

– Hun ville takke meg for at jeg hadde skrevet boken, og sa at boken hadde hjulpet henne til å bli flinkere å stå på sitt. At hun turte å være seg

selv mer. Slike tilbakemeldinger setter jeg utrolig stor pris på. Da føler du at det du gjør betyr noe.

Håper på film og oversettelse

«Odinsbarn» kom i nytt opplag etter bare tre dager i butikken og spås å bli en sikker vinner under juletre-et i år. En del eksemplarer har også

Kvinnen bak «Lillyhammer» er halvt narvikværing

Anne Bjørnstad (41) har sine aner i Narvik, og er kvinnen bak TV-suksessen «Lillyhammer».

Hun er oppvokst i Bærum, men det er Vidrek som er barndomsparadiset. Anne har tidligere jobbet som tekstforfatter for blant annet Otto Jespersen, i Hallo i uken, hun har skrevet tekster for Harald Eia og Bård Tufte Johansen. Hun har jobbet sammen med Thomas Giersten, Espen Eckbo og Robert Stoltenberg.

For å nevne noen. Ideen til Lillyhammer fikk hun sammen med mannen sin Eiliv Skodvin for mange år siden.

– Det var egentlig da vi kom på å kople mafia-ideen mot Lillehammer-OL at vi følte at ideen var klar, forteller Anne til Fremover.

Via kontakter i bransjen fikk de arrangert et møte med Steve Van Zandt, Little Steven, da Bruce Springsteen hadde konsert i Bergen.

– Han sa det hørtes gøy ut, men at han

egentlig skulle spille mer skuespill. Men han ba om å få lese manus når det var ferdig, forteller Anne. Resten er historie. Steve har nå hovedrollen i TV-suksessen Lillyhammer.

Fremover lagde sak på Anne i 2006. Da var drømmen hennes å skrive for internasjonale artister. – Jeg kan ikke huske å ha tenkt eller sagt det. Så det er veldig sprøtt. Kanskje jeg har drømt om dette, sier hun og ler.

SUKSESS: Anne Bjørnstad og Eiliv Skodvin

de store

Siri Pettersen
fra Finnsnes nominert til
Bokhandlerprisen

ndelsprisen.

Foto: Lars Myhren Holand

funnet veien til filmproduksjonsselskap.

– Det hadde vært en drøm å kunne se dette universet komme til live på et stort lerret. Man skal ikke forskuttere ting, men det hadde virkelig vært fantastisk om bøkene ble filmatisert, og om jeg hadde noe å si i prosessen. Det

hadde også vært kjempegøy om den ble oversatt og lansert i det store utlandet, så jeg krysser fingrene, sier Pettersen.

Jobber med bok to

Pettersen vet godt hvordan trilogien skal slutte, men har ennå ikke gått i gang med å skrive bok to. Li-

kevel håper hun å ha den klar neste høst.

– Jeg har hovedpilarene klare, men jeg må strukturere det og jobbe med plotlinjene. Det blir en helstikes juleferie for å si det sånn, for jeg merker virkelig presset nå, avslutter Pettersen. Hun kommer til Tromsø før jul for å signere bøker.

SØT SANG: The Bonbons på Verdensteateret.

Hyggestund på kinoen

Konsert

Hvem: The Bonbons
Hvor: Verdensteatret
Når: Fredag 1. november
Varighet: 1 time og 25 minutt
Publikum: 120

The Bonbons gjør det svært fristende å bruke begrep som sukker-søtt, yndig, sjarmtroll og what not. De tre kvinnene i front utstråler sjarme og varme på en måte få kan matche, og det er umulig å hate dem og det de gjør. Det er dessverre også vanskelig å elske det.

Med retromøbler på scenen, venner og familie i salen, og kremen av tilgjengelige gjestemusikere (Kjetil Dalland på bass, Ole Jørn Myklebust på trompet og vokal, og Tore Bruvoll på banjo og gitar), var alt lagt til rette for en enkel jobb. Problemet er at låtmaterialet til bandet ikke holder mål. Ennå.

Gåsehuden springer ned ryggen når de kjører på med flerstemte harmonier i refrengene (spesielt på den Supernova og , men oppskriften er lett å gjennomskue og føles oppbrukt før vi er halvveis ut i konserten.

Settet deres bærer også preg av mangelen på låter med trøkk. Det er jo fredags kveld og folk er klare for å feste. Da blir det som vokalist

Kine Yvonne Berntsen påpeker selv; litt vel emo.

Det som redder kvelden er i stor grad gjestemusikerne. Ole Jørn Myklebust stjeler showet tidvis, og da spesielt på introen til The Riches, som står igjen som kveldens klare høydepunkt. Dette er også den eneste låten hvor de tør å trække utenfor sin komfortsone.

The Bonbons er lett å sammenligne med artister som Marit Larsen og Maria Solheim, og med sin countrypop vil de unektelig treffe store deler av massen gjennom radiospilling, men det er så forferdelig tannløst.. Det er ingen motstand å spore, og det ender opp med å bli ganske intetsigende. Tekstene kunne med fordel inneholdt færre klisjeer, men det er potensial å spore. Absolutt. De nordnorske innslagene føles forfriskende, og jeg hadde ikke sagt nei til flere av de.

Dette ble for all del en veldig hyggelig kveld, men jeg er litt redd for at The Bonbons har valgt å satse for bredt. Om du vil at absolutt alle skal like det du gjør, kommer du til å slite med å gjøre et varig inntrykk. Jeg håper de tør å utforske sjangeren mer og skru opp tempoet. Dette er uhyre kompetente musikere vi har med å gjøre, og jeg tror de har det i seg. Om de vil, og om de tør.

Rikke Lange